

af det arbejde, som er gennemført på baggrund af et tidligere beslutningsforslag fremsat af Dansk Folkepartis fru Tina Petersen – et beslutningsforslag, som fik hele Folketingets tilslutning.

Formålet med lovforslaget er, at unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov opnår personlige, sociale og faglige kompetencer til en selvstændig og aktiv deltagelse i voksenlivet, og at de gives de bedst tænkelige muligheder for adgang til videreuddannelse eller beskæftigelse. Lovforslaget betyder, at alle unge udviklingshæmmede og andre med særlige behov efter undervisningspligtens ophør får ret til en 3-årig ungdomsuddannelse, der er tilpasset netop deres særlige forudsætninger og behov.

Kl. 13.30

Gruppen af unge, der hermed får et retskrav på en uddannelse, omfatter bl.a. unge med svære bevægelseshandicap, multihandicappede unge, unge med autisme, unge med psykiske lidelser og unge med hjerneskade. Tilbuddet retter sig således mod gruppen af unge, som ikke ad anden vej kan gennemføre en ungdomsuddannelse, selv om de f.eks. får stillet specialpædagogisk støtte til rådighed.

Ungdommens Uddannelsesvejledning skal forud for optagelse på uddannelsen i samråd med den unge og forældrene foretage en vurdering af, om den unge på anden vis kan gennemføre en ungdomsuddannelse, og naturligvis vejlede den unge. Ungdommens Uddannelsesvejledning kan i den anledning bl.a. trække på anden ekspertise, bl.a. fra den pædagogisk-psykologiske rådgivning i kommunen og på skoler, hvor den unge har været optaget.

Det er kommunalbestyrelsen, som efter indstilling fra Ungdommens Uddannelsesvejledning træffer beslutningen om den unges optagelse på uddannelsen, men kommunalbestyrelsens beslutning kan af den unge indbringes for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning, ligesom den unge kan klage over indholdet af uddannelsen, hvis denne ikke lever op til den unges behov. Klageadgangen indføres netop for at sikre den unges retskrav til uddannelsen.

Det er præciseret i lovforslaget, at uddannelsen skal tilrettelægges efter den enkeltes kvalifikationer, modenhed og interesse for at sikre den unge det bedst mulige forløb. Uddannelsen indledes med et afklaringsforløb på 12 uger, der skal afdække den unges ønsker og muligheder,

herunder for fremtidig uddannelse og beskæftigelse, og der udarbejdes en egentlig uddannelsesplan, som indeholder de elementer, som eleven skal gennemgå i uddannelsen. Elementerne kan bl.a. omfatte praktik, forskellige fag, boaktiviteter osv., alt sammen med det formål at fremme den unges personlige udvikling og evne til at indgå i sociale sammenhænge.

I Venstre er vi meget glade for de nye muligheder, som lovforslaget åbner for de unge, og vi støtter derfor varmt forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, hr. Carsten Hansen.

Carsten Hansen (S):

Jeg vil sige, at det jo er ærgerligt, når vi har de her meget gode forslag, at det er fredag eftermiddag og sidst på dagen, hvor selv den sidste praktikant hos Ritzau er gået hjem, men det skal nu ikke forhindre os i Socialdemokratiet i at takke for det gode samarbejde, vi har haft omkring det her lovforslag, eller i at takke for, at det er lykkedes os i fuld samklang at få forbedret mulighederne fantastisk for de unge mennesker, det drejer sig om.

Frem for de målsætninger, vi selv havde, da vi var i regering, og som den nuværende regering har, om, at 95 pct. af alle unge skal have en uddannelse, snakker vi nu om 100 pct. Det helt essentielle er nemlig, at alle unge selvfølgelig skal have et tilbud om en ungdomsuddannelse. Som fru Tina Nedergaard sagde, har det været meget magtpåliggende for os – og jeg ved, at det har det været for resten af ordførerkredsen – at de unge får et retskrav på en uddannelse. Jeg synes, det er helt afgørende, at vi nu får det gennemført.

Så er der omkring det her lovforslag, som jo er udmøntningen af vores fælles bestræbelser og meget lange forhandlinger, skabt en del usikkerhed om økonomi og ungdomsmiljø osv. Det vil vi selvfølgelig følge tæt.

Det er afgørende, som vi har talt om, at det er en fleksibel, individuel tilgang, men det er også vigtigt for en række af de unge mennesker at komme ud og møde andre unge og være sammen i bestræbelsen på at lære. Det lægger vi jo vægt på alle andre steder. Det er klart, at det nogle gange er to lidt uforenelige begreber, men i virkeligheden har det kunnet lade sig gøre i nogle af de amter, der har kørt de her uddannelser. Derfor tror jeg, at vi skal sikre os, at vi får en